

T r a v e s t y   š o u

Zvonenie kostolných zvonov, ktoré rozrážalo povetrie, nezadržateľne vnikalo cez zatvorené okno. Dupalo po jej ušných bubienkoch, skákalo, až ju nakoniec donútilo otvoriť oči. Bolo poludnie. Izba, v ktorej ešte omylom blúdilo ráno, bola plná usušených kvetov, trblietavých šiat a fotografií pozastrkovaných za rámom obrovského zrkadla. Jelena sa pozviechala z postele. Včerajšie vystúpenie ju vyčerpalo. Mala pocit, že jej odobralo desať rokov zo života, a v duchu uvažovala, akú masku si dnes namaže na tvár, aby si ju dala dokopy.

Jelena Horáčková nikdy nevstávala skôr ako o dvanástej. Životný štýl jej predlžoval noc a zjedol skoré rána. Najmenej tridsať rokov nevidela východ slnka, nepočula ranný spev vtákov a neregistrovala hučanie smetiarskeho auta.

Obula si papuče s bielou guľkou pripomínajúcou chvost zajaca. Uvarila kávu. Bezmyšlienkovite si sadla do veľkého, trocha gýčového kresla, osladila kávu a civela do prázdna. Jelena Horáčková bola hviezda. Jej koncerty boli kedysi vypre-

dané, fotografie s jej tvárou zdobili každý časopis a hordy čitateľov jej posielali roztúžené listy. Jelenin zvláštny hlas sa ozýval z každej rozhlasovej stanice a jej platne ľudia kupovali na kilá. Vystupovala vo všetkých estrádnych šou a silvestrovských programoch. Bola stredom hudobného biznisu, jeho modlou, obľetovanou, rozmaznávanou, a nenávidenou zároveň. Bývala presvedčená, že to tak zostane navždy, že jej hviezda bude stúpať a stúpať až do nekonečna, aby sa potom stala nesmrteľnou. Lenže posledných desať rokov, prekliatych rokov, ako hovorievala, si uvedomila, že ju čoraz menej pozývajú do televízie, že sa jej podarí urobiť maximálne jeden koncert ročne a listy roztúžených čitateľov akosi prestali chodiť. Najprv si myslela, že je to iba prechodný stav, šťastena privrela trocha oči, omyl, ktorý si onedlho všetci uvedomia, ale keď sa v jedno ráno postavila pred zrkadlo nenalíčená, vo vyťahanom župane a s opuchnutými viečkami, zistila, že starne.

O starobe nikdy nerozmýšľala. Ako by aj mohla. V biznise, kde sa predáva krása, talent a výkon, sa o starobe nehovorí. Roky počúvala, aká je krásna, skvelá a ako fantasticky vyzerá, až si na to zvykla a všetky slová chvály považovala už dávno za samozrejmosť. Lenže chvály a ponúk bolo čoraz menej a keď jej v jeden deň hudobný agent oznámil, že s ňou končí, pretože stará vykopávka spievajúca sladkasté songy o láske už nikoho nezaujíma, ma-

la pocit, že sa jej zrútil svet. Nešlo iba o peniaze. Jelena si uvedomovala, že okrem spievania a tančenia nevie nič. Pochopila, že sa ani nevie nič iné naučiť a že bankové konto sa neustále stenčuje. Najväčšiu bolesť jej však spôsobovala predstava, že ostane sama zostarnutá kdesi v kúte.